

Στήνετε και κρατείτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλον' 2. Β' 16.

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακὴ 9 Ἰανουαρίου 1956 (Π.Ο.Η.)
"Ετος ΙΑ'· Ἀριθ. 225 — Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1

Γραφεῖα: Ὁδὸς Νίκης 33 — Ἀθῆναι
Τηλέφ. 26.752

Διευθύνεται ὑπὸ Ἀμελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐξάμηνος δραχ. 15.— Ἐτησία δραχ. 30

Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.— Ἐτησία δολ. 4

ΑΙ ΤΡΕΜΟΥΣΑΙ ΧΕΙΡΕΣ

Ἐκ δύο γεγονότων παρατηρεῖται τὸ ἐν ἐκκλησιολογίᾳ φαινόμενον. Ἡ ἐξ ὑπερβολικῆς καὶ κατασκευαστικῆς ἀσκήσεως ἢ ἐκ συντριπτικοῦ φόβου. Τὸ δεύτερον ὡς φαίνεται συμβαίνει μὲ τὸν Σεπτὸν Ἡγέτην τῆς «Ἀυτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας» καὶ τοὺς «Σεβασμιωτάτους» συνεργάτας του. Αὐτὸ προκύπτει ἐκ τῆς προσφωνήσεως ἐπὶ τῇ ἐναρκτηρίᾳ συνεδρίᾳ τῆς 101ης περιόδου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Βλέπ. «Ἐκκλησία» 20—21—1—15)1155).

Τόσα σοβαρὰ προβλήματα: ἐκκρεμοῦντες φάκελλοι «Πανοσιολογιωτάτων καὶ Σεβασμιωτάτων», ἀπελπιστικὴ ἔκκλισις ἡδῶν, ἐπιτυχῆς δρᾶσις καθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων προπαγανδῶν, ἐκκίνησις ἀνάπτυξις τοῦ ὀλισμοῦ, μεθ' ὧν τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτοῦ συνεπειῶν, δὲν ἀνησυχοῦν τὸν ἐπιβαίνοντα ἐπιζήλωτος ἐπὶ δύο μητροπολιτικῶν θρόνων!

Ἐν μόνον τὸν τρομάζει καὶ ἐφ' ἐνὸς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν του ὁ λευκότατος Ἰωαννῖνο Ἀθηνῶν: *Τὸ Παλαιοημερολογητικόν!* Δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα «ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὀφείλει νὰ εὐρεσκειται ἐν ἐπιφυλακῇ»!

Ἡ οὐστὰσις αὐτὴ δίδει τὸ μέτρον τῆς φοβίας καὶ τῆς ἀδυναμίας τῆς «Κρατούσης Ἐκκλησίας». Ἐνα ζήτημα, τοῦ ὁποίου ἡ ἀντιμετώπισις ἐπιβάλλει «ἐπιφυλακὴν» πᾶντι πλέον νὰ ἔχη τὸν χαρακτῆρα θνησιγενοῦς νεκρώσεως ἢ ἐπουσιώδους παρονυχίδος, καὶ προσλαμβάνει τὴν ἔκτασιν σοβαροῦ καὶ ὑπολογισίμου Μετώπου.

Μέχρι τοῦδε ἡ «Κρατοῦσα Ἐκκλησία» ἐνημενίζετο νὰ θεωρῇ τὸ Παλαιοημερολογητικὸν ζήτημα, ὡς χνοῦν, τὸν ὁποῖον δύναται εὐκόλως ἢ πνοῇ τόσων «Σεβασμιωτάτων» νὰ εξαφανίσῃ ἀπὸ προσώπου τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅμως ἐφύσησαν, ξαναφύσηξαν, φυσοῦν καὶ ξαναφυσοῦν, χωρὶς νὰ ἐπι-

τύχουν τὴν ἐξάλειψιν τῆς ζωῆς αὐτῆς τύψεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς προδοσίας τῶν «Σεβασμιωτάτων».

Ἡδὲ δὲ ὁ «Μακαριώτατος» τονίζει ἰδιαιτέρως τὴν σοβαρότητα τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ ζητήματος μετὰ μάλιστα τὸν θάνατον τοῦ Ἡγέτου αὐτοῦ, ὅπου φυσικὸν εἶναι νὰ ἀναμῆνῃ ὁ ἀντίπαλος τὴν φυσιολογικὴν φθορὰν τοῦ ποιμνίου!

Ὁμολογεῖ λοιπὸν ὁ κ. Σπυρίδων Βλάχος τὴν πνευματικὴν ἀδυναμίαν τῆς «Ἐκκλησίας» τοῦ νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ ἐκκλησιαστικὴν συνέπειαν τὸ Παλαιοημερολογητικόν, καὶ ὁμολογᾷ τοιαύτην ὁμολογίαν μοιραίως καὶ ἐμμέσως ἀναγνωρίζει τὸν ὑπολογισμὸν δυναμισμὸν, ποὺ ἐνσαρκώνει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ κίνησις τῶν Παλαιοημερολογητῶν.

Καὶ ἔχει δίκαιον: διότι ἡ κίνησις αὕτη ἀρτεῖται τοὺς ζωογόνους χυμούς της ἀπὸ τὰ ἀστείρευτα βάθη τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπὸ τὸ ὑγιὲς καὶ ἀθάνατον παρελθὸν τῶν πατέρων, ἀπὸ τὸν οὐράνιον θησαυρὸν τῶν παραδόσεων.

Εὐτυχῶς ἡ Ὁρθοδοξία, ὡς Ἰδέα, ὡς παλμὸς, ὡς δύναμις, δὲν ἔχει πολιτογραφηθῇ εἰς τὸν δυστυχῆ αὐτὸν τόπον, ὅπου αἱ γλαῦκες τῶν πενθίμων νυκτῶν θρηνοῦν ἐπὶ τῶν ἔρειπίων τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῶν Δημοκρατικῶν ἰδανικῶν. Ἡ ὀρθοδοξία ἐπεκτείνεται καὶ εἰς ἄλλα γεωγραφικὰ πλάτη, τῶν ὁποίων οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ καὶ συναγωνιζόμενοι.

Δὲν ἔχομεν λοιπὸν ἀπλῶς λόγον νὰ ἐλπίζωμεν, ἀλλ' εἴμεθα ὑπερβέβαιοι, ὅτι ἡ κίνησις τῶν Ἑλλήνων Παλαιοημερολογητῶν, ὡς ἐκδήλωσις ἐνὸς παγκοσμίου πνεύματος συντηρητικότητος ὅχι μόνον, θὰ ἐπιζήσῃ, ἀλλὰ θὰ ἀποκτήσῃ μὴν συντόμως καὶ Συλλογικὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἠγεσίαν. Τότε δὲ αἱ ἄλλαι «δυνάμεις» τὰς ὁποίας διαθέτει ὁ Σεπτὸς Ἀρχηγὸς τῆς «Ἀυτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας»

εἰς οὐδὲν θὰ ἰσχύουσιν, ὅπως μέχρι σήμερον οὐδὲν ἐπέτυχον.

Αἱ τρέμουσαι λοιπὸν ἐκ τῆς φοβίας τοῦ Παλαιοημερολογισμοῦ χεῖρες, ἅς ἐκταθοῦν πρὸς διαλλαγὴν καὶ ἀδελφικὴν συνεργασίαν διότι δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρύνουν τοὺς κεραυνούς καὶ τὰς θυέλλας ἐνὸς ἀγωνιζομένου στρατοῦ, τοῦ Στρατοῦ τῆς διωκομένης Ὁρθοδοξίας, ὃ ὁποῖος δύναται νὰ μεταβάλῃ καὶ τὴν ζωὴν εἰς μάχην καὶ τὸν θάνατον εἰς θρίαμβον.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΔΕΣ. ΕΥΓ. ΤΟΜΠΡΟΝ

«Λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, βλασφημοῦμενοι παρακαλοῦμεν».

Α' Κορ. Α' 12

Ὁ αἰδес. κ. Εὐγένιος Τόμπρος, μέγας παράγων τῆς μαριαμιτικῆς φατρίας, ἐνεφανίσθη κατ' αὐτὰς ὡς ἰδιοκτητὴς ἐνὸς ἐντίπου, ὃπερ κατ' εὐφημισμὸν φέρει τὸν τίτλον «Κήρυξ Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων». Τὸ ἐντύπον τοῦτο προωρίσθη προδήλως εἰς τὸ νὰ τρέφῃ τοὺς ἀναγνώστὰς του μὲ παντοειδεῖς ἀκαθάρτους καὶ βρωμερὰς δημοσιεύσεις, διηγηθισμένας μὲ τὸ ψεῦδος, τὴν ἀπάτην καὶ τὴν χλεύην ἱερῶν καὶ ὁρίων, πραγμάτων καὶ προσώπων.

Ἡ ἐμὴ ἐλαχιστότης ἀσχοληθεῖσα κάποτε μὲ τὴν ἱστορικὴν καὶ κανονικὴν ἔρευναν τῆς χειροτονίας ἐπισκόπου παρ' ἐνὸς τοιούτου, καὶ μὴ εὐαρεστήσασα εἰς τὴν παράταξιν τῶν διαπραξάντων τὸ ἀμάρτημα τοῦτο, εἰς ἣν παράταξιν καὶ ὁ κ. Τόμπρος ὡς ἡγετικὸν στέλεχος ἀνῆκει, ἐδέχθη ἐπίθεσιν αὐτοῦ καὶ μάλιστα «σατυρικὴν» (διότι ἄλλως πως δὲν τῷ ἦτο δυνατόν, εἰμὴ μόνον διὰ τοῦ χυδαίου αὐτοῦ τρόπου). Οὕτω, εἰς τὸ 2ον τεῦχος τοῦ Νοεμβρίου ἐ.ε. ὁ κ. Τόμπρος μὲ φράσεις τοῦ ὑποκόσμου, δι' ἐμὲ ἀκατανοήτους, βάλλει ἐναντίον μου, καὶ μετὰ τῆς λοιδορίας, πρὸς ἣν ἰδιαζόντως διαπρέπει ἀείποτε ἀσχολούμενος, πλέκει καὶ συνοφαντῖας ἀναφέρων γεγονότα ἀνύπαρκτα καὶ συνοφαντικά. Δι' αὐτὰ ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ κλητευθῇ ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰσαγγελέως διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀποδείξεις τῶν γραφομένων του. Πλὴν ὁμως εἰς τοῦτο δὲν προβαίνομεν διὰ δύο λόγους. Πρῶτον, διότι διανύομεν περιστάσεις δυσκόλους καὶ δὲν συμφέρει διὰ τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, ὑπὲρ οὗ προσφέρονται τόσαι καὶ τόσαι θυσίαι, νὰ ἀσχολοῦνται τὰ δικαστήρια μὲ ἐγκλήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις κληρικῶν καὶ δὴ παλαιοημερολογιτῶν. Καὶ δεύτερον διότι ἡ ἡμετέρα ἐλαχιστότης, ἔλκουσα χάριτι Θεοῦ ἐκ προγόνων Ἑλλήνων καὶ χριστιανῶν ὁρθοδόξων τὴν καταγωγὴν, καὶ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατραφεῖσα, ἐδιδάχθη τὴν μακροθυμίαν καὶ τὴν ἀνεξικακίαν πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, δι' ἀναθέσεως εἰς τὴν θείαν Δικαιοσύνην τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου.

Ἀλλὰ αἰδεσιμώτατε κ. Τόμπρε, πότε θὰ συνέλθῃτε; Ἐχετε τώρα τόσα ἔτη, καθ' ἃ ταράσσετε τὰς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν, μὲ παντοειδεῖς ἀταξίας καὶ συνοφαντίας καὶ διὰ τῶν λόγων σας

καὶ διὰ τῶν δημοσιευμάτων σας. Διὰ τὴν ἀρέσκεσθε ἐσκεμμένως νὰ ψεύδῃσθε καὶ ἀπατᾶτε τοὺς χριστιανούς ἐξυφαίνοντες πλεῖστα ὅσα ἀνύπαρκτα καὶ ἀνυπόστατα ἱστορικὰ γεγονότα, μὲ σκοπὸν δόλιον, ἵνα εἰς βάρος τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ὁρθοφροσύνης τῶν ἄλλων συγκρατῆτε πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοὺς ἀπλοῦς καὶ ἀγαθοὺς τῇ προαιρέσει χριστιανούς;

Δὲν φοβεῖσθε τὸν Θεόν! Δὲν λυπεῖσθε τὰς ψυχὰς τόσον ἀνθρώπων, τὰς ὁποίας σύρατε εἰς τὴν πλάνην!

Ἡ ἐμὴ ἐλαχιστότης, κ. Τόμπρε, σὰς διαψεύδει εἰς τοὺς ἰσχυρισμούς σας, ὅτι δηθὲν ἐγὼ ἀνέρομαι συχνάκις τὴν κλίμακα τοῦ Δημητριάδος. Οὔτε ἀπαξ ἀνῆλθον ταύτην. Ἀδίκως καὶ ἐκείνον καὶ ἐμὲ συκοφαντεῖτε. Μολονότι τὸ νὰ ἀνέλθῃ τις τὴν κλίμακα ἐνὸς Μητροπολιτικοῦ οἴκου, δὲν σημαίνει ὅτι σκοπὸν ἔχει ὑποπτον, ὡς τοιοῦτον σκοπὸν ὑποπτον καὶ κακόβουλον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καὶ ὁ ἀνερχόμενος τὴν κλίμακα ἐνὸς Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος ἀκόμη καὶ ἐνὸς κακοφήμου οἴκου.

Τὸ τίμιον καὶ ἅγιον ράσον κ. Τόμπρε ἢ ἐμὴ ἐλαχιστότης οὐδέποτε ἐξ ἀνευλαβείας, (μὴ γένοιτο εἰς τὸν αἰῶνα), ἀπέβαλε. Μάθετε λοιπὸν τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἀρέσκεσθε νὰ διαστρέψετε.

Κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1936 εἶχον προσκληθῇ εἰς Ἀθήνας ὅλα τὰ Παραρτήματα τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ Βόλου κατήλθομεν ἐγὼ καὶ δύο ἑτεροὶ ἀντιπρόσωποι. Ὁ μακαρίτης Δημητριάδος Γερμανὸς ἐνδιαφέρετο ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἐπαρχίαν του καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς αὐτὴν κληρικὸν σταθεροῦ φρονήματος καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης του μὲ εἶχε καλέσει ἀπὸ πολλοῦ διὰ νὰ μὲ χειροτονήσῃ, ἀλλ' ἐγὼ ἀπέφυγον τὸ φορτίον. Ὅταν δὲ κατὰ τὴν ὥς ἄνω ἐποχὴν κατήλθον ὡς ἀντιπρόσωπος Βόλου εἰς Ἀθήνας, εὐρέθην ἐντὸς τῶν Γραφείων (Χαλκοκονδύλη 7) κυκλωμένος ἀπὸ Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ πολλοὺς φίλους λαϊκοὺς, οἵτινες πάντες ὁμοθυμαδὸν ἰδόντες με ἐζήτησαν νὰ δεχθῶ τὴν χειροτονίαν. Παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις μου διὰ τὸ ἀπαράσκευν διὰ μίαν τοιαύτην ἀπόφασιν μου, πάντες μὴ φωνῇ μετ' ἐπιβλητικότητος μὲ ὑπεχρέωνον νὰ ἐνδώσω καὶ παύσω νὰ ἀρνοῦμαι ὑπακοὴν εἰς τὰς προτάσεις τῆς Ἐκκλησίας. Τότε εὐρεθεῖς ἐνώπιον ὁμηγύρεως διὰ μίας φωνῆς ζητούσης νὰ εἴπω τὸ ναί, ὑπεχώρησα. Καὶ ἀμέσως δι' αὐτοκινήτου ὁ Δημητριάδος, ὁ πατήρ Ἀκάκιος καὶ οἱ δύο συνοδοὶ ἀντιπρόσωποι μὲ ὠδήγησαν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Κερατέας, ὅπου ἐχειροτονήθη μὲχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρεσβυτέρου. Τόσον δὲ ἀπαράσκευνος ἤμην διὰ μίαν τοιαύτην μεταλλαγὴν βίου καὶ ἐμφανίσεως, ὥστε ὀλίγον πρὶν ἢ μεταβῶ εἰς τὰ Γραφεῖα εἶχον ξυρισθῇ εἰς ἓν κουρεῖον τοῦ Πειραιῶς· κατὰ δὲ τὴν χειροτονίαν μου οἱ παρευρεθέντες Κληρικοὶ μοῦ ἐδάνεισαν ἕκαστος ὅ,τι ἠδύνατο, ζωπτικόν, ράσον, σκοῦφον, ζώνην κλπ., τὰ ὁποῖα κατόπιν μοῦ ἀφῆρσαν. Ὁ μακαρίτης Πρ. Φλωρίνης, εἰς τὰ Γραφεῖα, ὅταν ἐγὼ ἐπρόβαλον ἀντιρρήσεις διὰ τὸ ἄπαράσκευν μου, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Δημητριάδος εἶπεν: «Ἄγεις

Δημητριάδος μὴ τὸν ἀφήνομεν νὰ μᾶς φύγη, ἀφοῦ ἦλθε πλησίον μας».

Ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος παρευρέθη εἰς τὰς ὥρας τῶν χειροτονιῶν μου ψάλλον ἔξω τοῦ Βήματος καὶ ἦτο γνώστης τῶν γενομένων. Μετὰ δὲ τὴν τελεῶσιν τῶν χειροτονιῶν μου μετὰ τῆς συνοδείας μου ἐπεστρέψαμεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀμέσως κατηνύθημεν εἰς τὸ ἱερογραφεῖον τοῦ κ. Θεοδώρου-λου, ὅπου ἐκόπησαν τὰ ἱερατικά μου ἐνδύματα. Ἐπειδὴ ὁμως ἀπητήθησαν ὀλίγαι ἡμέραι διὰ τὴν γραφὴν τῶν ἡναγκάσθην νὰ παραμείνῃ ἀνευ αὐτῶν. Πλὴν μετὰ 40 ἡμέρας ἐνεφανίσθη ἐντέλειος καθ' ὅλα εἰς τὴν δημοσιότητα, καὶ δις μάλιστα μεταβάς εἰς τὴν Μονὴν Κερατέας συνελειτούργησα μετὰ τοῦ Βρεσθένης.

Αὐτὰ συνέβησαν τότε, ὅτε σεῖς μὲν κ. Τόμπρε ὡς κακόδοξος ἐδέχεσθε χειροτονίαν ἀπὸ τὸν Κερκύρας Ἀλέξανδρον, ὅστις ὡς πρόεδρος τοῦ συνοδικοῦ δικαστηρίου καθήρесе τοὺς Ἀρχιερεῖς τοῦ ἀγωνός μας, ἐγὼ δὲ μετὰ τῆς ἀειμνήστου εὐσεβεστάτης μητρὸς μου Ἐλευθερίας μοναχῆς ἀπὸ κοινοῦ διηνύομεν τὸν δίαυλον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγωνός.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ Μειζονος Συνόδου καὶ Ἀρχιεπισκόπου — Πρωθυπουργοῦ κλπ., τί με ἐρωτᾶτε; Ἐρωτήσατε τοὺς νεοημερολόγιτας, οἵτινες τὰ διαπράττουν καὶ τὰ ἀνέχονται.

Ἡ Ἐκκλησία μας, κ. Τόμπρε δὲν εἶνε οὔτε προτεσταντικὴ, οὔτε πρεσβυτεριανή, ὡς χαιρεκάκως τὴν ἀποκαλεῖτε, ἀλλ' ὁρθόδοξος. Ἐλπίζομεν δὲ ὁ ἅγιος Ἰδρυτὴς αὐτῆς νὰ πέμψῃ ἐντὸς ὀλίγου τὸν καλὸν τοῦ κενωθέντος διὰ τοῦ θανάτου τοῦ αἰοδύμου Πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομου θρόνον διαδόχον, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ ποιμαινώμεθα εἰς νομὰς σωτηρίους.

Ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν λοιδοριῶν σας, κ. Τόμπρε, καὶ εὐχόμεθά σοι τὸν ἀπὸ Θεοῦ φωτισμὸν καὶ τὴν συγχώρησιν.

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασλίμης

Ἀντὶ διηγήματος

ΣΤΗΝ ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Ἄν δὲν διεπίστωνα μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια τὴν ἀθλιότητα μιᾶς τρώγλης, ποῦ εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ θεωρῆται ἀνθρωπίνη κατοικία, δὲν θὰ μποροῦσα ποτὲ νὰ φαντασθῶ, ὅτι «ἐν πλήρει καὶ ἡλιολούστῳ εἰκοστῷ αἰῶνι» ὑπάρχουν ἀνθρωποι, ποῦ δὲν διαφέρουν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διαβιώσεως μὲ τὰ ζῶα.

Ἀλλὰ, ἐὰν ἔχῃτε τὴν καλωσύνην, παρακολουθήσατέ με στὴν ἐπίσκεψιν τῆς σπηλιάς τοῦ πόνου. Ὡς χαριτωμένα παιδιὰ πῆραν τὴν ἀπόφασιν τὰς ἡμέρας τῶν σχολικῶν διακοπῶν νὰ προσφέρουν μιὰ μικρὴ βοήθεια (ἐνὰ δέμα ἀγάπης) σὲ μιὰ πτωχὴ Πειραιώτικη οἰκογένεια.

Τὰ ἴδια τὰ παιδιὰ ἀνεκάλυψαν τὴν πονεμένη οἰκογένεια. Ὁδηγημένα ἀπὸ μιὰ ἀλάνθαστη διαίσθησιν καὶ μὲ φῶς τὴν ἀγνὴν καὶ ἀδόλον ἀγάπην ἐφτασαν σὲ μιὰ μάντρα, ποῦ ἔκλεινε στὰ ὄρια τῆς κάθε ἀπίθανο σχέδιον οἰκοδομήματος, συντεταγμένον ἀπὸ τὰ πλέον ἐτερόκλητα ὕλινά. Τενεκέδες, τσουβάλια, σανίδια κατάρθωναν νὰ κρύψουν μὲ τὸν

πρόχειρο σχηματισμὸν τοὺς τὸν ἀνθρώπινον πόνο, τὴν φρικτὴν δυστυχίαν.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέδαφος δὲν εἶχε μείνει ἀχρησιμοποίητο. Ὅχι βέβαια γιὰ νὰ στερεώσῃ τὰ θεμέλια ἀρχιτεκτονικῶν οἰκοδομημάτων, ἀλλὰ γιὰ νὰ προσφέρῃ τὰ παγερά του σπλάχνα σὲ κατατρεγμένους.

— Ποῦ κατοικεῖ ἡ κ. Χ. Α.;

Στὴν ἐρώτησιν αὐτήν, ὁλος ὁ πληθυσμὸς τῆς μάντρας, μαυροφορεμένες γρηοῦλες, ξυπόλητα παιδάκια, κακοντυμένες κοπέλλες μᾶς περισφίγγουν μ' ἓνα κλοῖδ πεινασμένης περιεργείας, ἐνῶ τὰ βλέμματά τους ἀπλώθηκαν ἐκτετυκτά.

— Ἐκεῖ κάτω! μᾶς εἶπε ἐπὶ τέλους κάποια!

Ἄν κανεὶς περνοῦσεν ἀδιάφορα ἀπ' ἔξω καὶ παρατηροῦσε αὐτὸ τὸ ἀνοιγμα, εὐκόλα θὰ ἔβγαζε τὸ συμπέρασμα, ὅτι εἶναι τάφος γιὰ ἀσβέστι ἢ χρησιμοποίημένο λατομεῖο.

Καὶ ὁμως σκύβοντας προσεχτικὰ τὸ κεφάλι, καὶ ἐντείνοντας τὴν ὄρασιν, ὥστε νὰ ἀποφύγωμεν θανατηφόρον ὀλισθημα, βρεθήκαμε στὸ ἴδιο ἐπίπεδο μὲ συνανθρώπους μας, πλασμένους ἀπὸ τὸν ἴδιον Θεόν, καταδικασμένους ὁμως ἀπὸ τὴν ἀπάνθρωπη ἀδιαφορία σὲ ἰσόβια ἐξαθλίωσι.

Τὸ κυρίαρχον χρῶμα, ἡ μαυρίλα ἀπὸ τὴν κάπνα τῶν ξύλων καὶ τῶν χαρτιῶν τὴν ὀσφρηαίν μας καταλαμβάνει ἡ μοῦχλα τῆς ὑγρασίας καὶ τὰ μάτια μας θαμποξεχωρίζουν τρία μικρὰ παιδάκια στὶς γωνιὲς καὶ μιὰ γυναῖκα μὲ βουρκωμένα τὰ μάτια ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητη αὐτὴν ἐπίσκεψιν.

Δὲν εἶχαμε δύναμι νὰ μιλήσουμε, οὔτε λόγια παρηγοριᾶς νὰ βροῦμε. Ἀφήσανε τὰ παιδιὰ τὴν προσφορὰ τῆς ἀγάπης καὶ φύγανε, ἐνῶ μιὰ παιδικὴ φωνὴ τόλμησε νὰ ψελλίσῃ:

— Ἡ Παναγία μαζί σας!

Μετὰ ἀπὸ λίγο πάλι στὸ δρόμο. Σπίτια ψηλά. Ἐκκλησίαις μεγαλοπρεπεῖς, κίτησις, χαρούμενος θόρυβος. Καὶ ὁμως ὅλα αὐτὰ δὲν μπόρεσαν νὰ ἐπισκιάσουν τὴν φρικτὴν εἰκόνα τῆς ἀθλιότητος, ποῦ συναντήσαμε στὴ σπηλιά τοῦ πόνου.

Ἡ σπηλιά αὐτὴ ὠρθώθη σὰν ἓνα σύμβολο ἀδυσωπήτου ἐλέγχου τῶν Χριστιανῶν.

Δὲν μπόρεσε αὐτὲς τίς σπηλιὰς τοῦ πόνου, αὐτὲς τίς τρώγλες τῆς ἀθλιότητος, νὰ τίς κλείσῃ ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη! Καὶ δὲν μπόρεσε, γιὰτὶ δὲν ἀκτινοβολῇ πᾶς λαμπρὴ καὶ θανατοσυγκινητικὴ δύναμι.

Ἐξαντλεῖται σὲ διθυραμβικοὺς παιᾶνας διαλύεται στὸν σίελο τῶν ἱεροκηρύκων, ἐξαφανίζεται στὸ βαρύτιμον ὕλινον πλούτον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ταπεινοῦ Θεοῦ τῆς Ἀγάπης.

Τί εἰρωνία γιὰ τὸν αἰῶνα μας οἱ σπηλιὰς αὐτές;

Τὰ ραδιόφωνα βομβοῦν, ὁ ἡλεκτρισμὸς κατακτᾷ τὴν ζωὴν, τὰ ἀεροπλάνα σχίζουν τοὺς αἰθέρας, τὰ πλοῖα ἐμπαίζουν τὴν θάλασσαν, χωρὶς ὁμως ὅλα αὐτὰ νὰ ἐκμηδενίσουν τὴν ἀθλιότητα, τὸν πόνο, τὴν δυστυχίαν!

Γιὰτί;

Γιὰτὶ οἱ Χριστιανοὶ εἶναι σήμερον χωρὶς Χριστὸ καὶ τὰ Χριστούγεννά τους ἓνα κοσμικὸ μονάχα γεγονός, μιὰ κοινωνικὴ φέστα!

ΜΙΑ ΤΙΜΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΑ ΚΡΑΥΓΗ

Ἐξ ἀφορμῆς ἀστόχου σχολίου τῆς ἐφημερίδος «Ἐλευθερία» τῆς (8-1-56) ὁ ἐκλεκτός καὶ θαρραλὸς πρόεδρος τῆς «Χριστιανικῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως» κ. Παντελῆς Ροζάνης ἀνῆλθεν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος καὶ ἤλεγξε τὸν Διευθυντὴν, ἀποστείλας συγχρόνως πρὸς αὐτὸν βαρυσήμαντον ἐπιστολήν, δημοσιευθεῖσαν τὴν 13)1)56 εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα. Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν παραθέτομεν χάριν τῶν ἀγαναωστῶν μας.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Ἐπὶ τῶν δημοσιευμάτων τῆς «Ἐλευθερίας» ἐπὶ τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ θέματος, παρακαλῶ ὅπως εὖα, ρεστηθῇτε καὶ δημοσιεύσῃτε τὰ κάτωθι :

Ὁ ὑποφαινόμενος, ἐπισκεφθεὶς κατ' ἐπανάληψιν τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, ἐζήτησα κοὶ ἐπέτυχα παρ' αὐτῶν ὅλων ἐσχάτως τὸ ἀνοιγμα τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν παλαιοημερολογιτῶν, ἵνα δυνηθῇ ὁ θρησκευόμενος μὲ τὸ Ἰουλιανὸν ἐκκλησιαστικὸν ἑορτολόγιον λαὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ τελέσῃ τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα καὶ μεταλάβῃ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τὰς ἀγίας καὶ κοσμοσωτήριους ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων.

Ὡς γνωρίζει ἡ ἔγκυρος ὁμῶν ἐφημερίς, οἱ παλαιοημερολογίται ἀποτελοῦν μίαν σημαντικὴν μερίδα τοῦ λαοῦ μας, προσεγγίζουσιν εἰς ἀριθμὸν τὸ 1.000.000 ψυχῶν ἀπανταχοῦ τῆς χώρας. Τὴν πολυπληθεῖα ταύτην μάζαν τοῦ ἔθνους διακρίνει βαθεῖα εὐλάβεια, φλογερὸς πατριωτισμὸς καὶ ἐν γένει στερεὰ προσήλωσις εἰς τὰ πατροπαράδοτα θρησκευτικὰ θέσμια καὶ τὰς ἀκαταλύτους ἠθικὰς ἀξίας αἵτινες συνθέτουν τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐάν λοιπὸν τὰ ἀνωτέρω προσόντα τῶν ἐκτιμῶνται πάντοτε, ἰδιαίτερος δὲ κατὰ τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις, ὡς πολῦτιμος ἐξοπλισμὸς τοῦ Ἑλλήνου καὶ τοῦ πολίτου, τότε θὰ μὴ ἐπιτρέψῃτε νὰ πιστεύω, ὅτι οἱ παλαιοημερολογίται τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι οἱ ὀπισθοδρομικοὶ ἄνθρωποι, ὡς τοὺς ἀποκαλοῦν μὲ χλευσμὸν τινὲς ἄλλ' οἱ ἐνάντιοι Χριστιανοὶ καὶ οἱ νομοταγεῖς καὶ ἀνεπίληπτοι πολῖται, πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ ἠδύχεμαθα εἰλικρινῶς ὅπως καὶ ἡ ἔγκριτος ὁμῶν ἐφημερίς κύψῃ μὲ στοργικώτερον ἐνδιαφέρον καὶ βαθύτεραν συναντίληψιν.

Διότι, ἐκτός τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ καθήκοντος πρὸς τοὺς, ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία ἔχει καὶ νομικὰς ὑποχρεώσεις πρὸς κατοχόμενον τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς τῶν συνειδήσεως, οἵτινες ἀπορρέουν ἀπὸ θεμελιώδη διάταξιν τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος Συντάγματος ἣτις θεσπίζει καὶ ἀτέγκτως ἐπιβάλλει τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἐν ἄρθρῳ 2 αὐτοῦ. Κατὰ συνέπειαν, ἡ Συνταγματικὴ αὕτη διάταξις ἣτις ἔχει ἐπιρροὴν τυπικὴν ἰσχὺν ἐναντι οἰουδὴποτε ἄλλου νόμου, θεσπιζομένου ὑπὸ τῆς πολιτείας, σημαίνει ὅτι οὐδεὶς νόμος θεσπιζόμενος ὑπ' αὐτῆς εἶναι ἰσχυρότερος τοῦ Συντάγματος. Ψηφίζόμενος δὲ, παρὰ πᾶσαν λογικὴν, τοιοῦτος νόμος, εἶναι ἀντισυνταγματικὸς καὶ συνεπῶς ἀνεφάρμοστος, ὡς ἐν προκειμένῳ ἡ ὑπ' ἀριθ. 45)1951 Πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ διώξις ὁμῶς τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἐν τῇ ἀσκίσει τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθήκοντων, ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς πολιτείας προσκροθεῖ καὶ εἰς τὸν Χάρτην τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἰς τὸ Πρόσκιμον τοῦ ὁποίου πανηγυρικῶς διακηρύσσεται τὸ δόγμα θρησκευτικῆς ἀνοχῆς (Tolérance) ὡς καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 62 παράγρ. 2 τοῦ 10ου κεφαλαίου.

Προσκροθεῖ τέλος καὶ εἰς τὴν Σύμβασιν τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τὴν ὅποιαν ἐκώρυσεν ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου, ἡ ἑλληνικὴ Βουλὴ.

Διὰ πάντας τοὺς ἀνωτέρω λόγους, νομικοὺς τε καὶ ἀνθρωπιστικούς, συνέχισις τῶν διώξεων κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἀποτελεῖ πράξιν ἐγκληματικὴν σι-

γματίζουσιν τὸ ὑψηλὸν πολιτιστικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ μας καὶ τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα του.

Ἀθῆναι, 11)1)1956

Μετὰ τιμῆς

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Μ. ΡΟΖΑΚΗΣ

Πρώην ὑπουργός

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ βαθύτατα συγκινεῖ ὅλους μας καὶ μαθηματικῶς ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ κ. Ροζάνης δὲν εἶναι προεκλογικὸς «Μεσίας» ἀλλὰ ἰδεολόγος ἀγωνιστῆς, πράγμα, τὸ ὁποῖον πρέπει ἰδιαίτερος νὰ ἐκτιμηθῇ.

Ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν

δράσιν τοῦ ἀγῶνός μας

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὁ θάλαμος τῆς

«Παναγίας Ὁδηγητρίας»

Ἡ χριστιανὴ γυναῖκα δὲν διακρίνεται μόνον διὰ τὴν παραδειγματικὴν τῆς εὐσέβειαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πολῦτιμον εὐτοκίαν τοῦ μυαλοῦ της. Αὐτὸ ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν ὥραϊαν πρωτοβουλίαν τῶν κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, ποὺ ἀπαρτίζουν τὴν Ἀδελφότητα «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια».

Αἱ ἐκλεκταὶ αὐταὶ μυροφόροι τῆς ἀγάπης, αἱ δραστήριαι μέλισσαι εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, πολὺς ἡμέρας πρὸ τῶν Χριστουγέννων ἀπεφάσισαν νὰ ἀκτινοβολήσουν ὀλίγην μητρικὴν θαλπωρὴν, ὀλίγην τρυφεράν στοργὴν εἰς ἀδελφούς τῆς χειμαζομένης Ἐκκλησίας μας. Ὁρθώτατα ἐσκέφθησαν, ὅτι τὰ Χριστούγεννα δὲν ἀποτελοῦν κοσμικὸν γεγονὸς, ἀλλ' οἰκογενειακὴν συγκεντῶσιν, ἀλλὰ ἀνάσσω ψυχῶν, αἰσθημάτων, διανοιῶν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ὑπερτάτης ἀγάπης, ποὺ συνδέει τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸν Θεόν. Ἀνάσσω ἡ ὁποία θὰ ἔξῃ ὡς συνέπειαν θυσίαν ἀνέσεων, χρόνου καὶ καταβολὴν φροντίδων, κοπώσεων χάριν ὁμοφρόνων ἀδελφῶν.

Καὶ ὁ πολῦτιμος καρπὸς τοῦ ἱερωτάτου αὐτοῦ στοχασμοῦ τῶν εὐγενικῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ὑπῆρξε μία ἀπόφασις· ἀπόφασις, εὐθυγραμμίζουσα τὴν δράσιν τῆς Ἀδελφότητος μὲ τὴν γραμμὴν τῆς πρωτογενοῦς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύ-

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὸ τραπέζι τῆς Ἀγάπης

μων, μὲ τὰς περιφήμους καὶ ἀθανάτους «ἀγάπας», τὰ κυριακὰ δεῖπνα.

* *

Δευτέρα ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων. Ἐνας παρὰδεισος ἔχει φυτευθῇ εἰς τὴν εὐρύχωρον αἶθουσαν δεξιῶσεων καὶ τελετῶν τῶν κεντρικῶν γραφείων τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος (Νίκης 33). Ἡ αἶθουσα ἔχει μεταβληθῇ εἰς παιδικὴν τραπεζαρίαν. Ἀκαθόριστα τιτβίσματα συνθέτουν ἓνα συγκινητικὸν ὕμνον, τὸν αἰώνιον ὕμνον τῆς παιδικῆς χαρᾶς. Ἐβδομήντα τρία μικρὰ παιδάκια (ἀγόρια καὶ κορίτσια) πτωχοὶ καὶ ἄποροι μαθηταὶ τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων. παιδιὰ, τὰ ὅποια λόγῳ τῶν σκληρῶν οικονομικῶν συνθηκῶν τῶν οἰκογενειῶν των, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἀπολαύσουν τὴν γλυκύτητα μιᾶς πλουσίας τραπέζης. Πόσον τραυματίζει τὴν παιδικὴν ψυχὴν ἡ στέρησις! Πόσον ἡ παιδικὴ λιχουδιὰ, ἀπότοκος στερήσεων, πληγώνει τὴν παιδικὴν προσωπικότητα!

Ἡ πραγματικότης αὐτὴ δίδει τὸ μέτρον τῆς ἀξίας τῆς ὑπερόχου ἀποφάσεως τῶν Κυριῶν μας.

Ἐβδομήντα τρία (73) λοιπὸν παιδάκια χαίρονται, ψάλλουν ὑπὸ τὰ στοργικὰ βλέμματα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. τῶν Κυριῶν. Τὸ τραπέζι πλουσιώτατον εἰς εἶδη καὶ ποικίλιαν. Ἀκούραστοι Κυρίαὶ καὶ κατηχήτριαι προσπαθοῦν νὰ συλλάβουν στὰ μάτια τῶν παιδιῶν κάθε ἐπιθυμίαν, διὰ νὰ τὴν ἐκπληρώσουν ἀμέσως! Καὶ ἐκεῖνα χαμογελοῦν ἀπὸ ἀπέραντον ἱκανοποίησιν, ἀπὸ ἀνέκφραστον χαράν.

Στὸ τραπέζι παρεκάθησαν οἱ ἀρχιμανδριταὶ Μερκούριος Καλοσιμάκης καὶ Καλλιόπιος Γιαννακούπουλος, εὐλογήσαντες τὴν Τράπεζαν. Ἐπίσης παρευρέθησαν εἰς τὴν συγκινητικὴν αὐτὴν τελετὴν οἱ κ. κ. Π. Ροζάκης, πρόεδρος τῆς «Χριστιανικῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως» Δ. Κυριακόπουλος, πρόεδρος τῆς Π. Θ. Ε. Ο. Κ., οἱ ἀδελφοὶ Κ. καὶ Α. Ζαχαρίας, ὁ κ. Π. Λέκκας κ. ἄ.

Ὑπὸ τινος τῶν παρευρεθέντων ἐτονίσθη ἡ σημασία τῆς ὥρας αὐτῆς πρωτοβουλίας καὶ ὅλοι συνεκινήθησαν, ὅταν ἐχαρικτηρίσθη τὸ τραπέζι αὐτὸ τῆς ἀγάπης, ὡς Χριστουγεννατικὸν μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου μας.

Μετὰ τὸ φαγητὸν προσεφέρθησαν εἰς τὰ παιδά-

Ἐν μέρος ἐκ τῶν τιμησάντων τὴν παιδικὴν Ἑορτὴν

κα γλυκίσματα, φρούτα καὶ παιχνιδάκια. Ἐψαλαν ὄραϊους ὕμνους καὶ ἀπήγγειλαν κατανυκτικὰ ποιήματα.

* *

Ἀλησμόνητος θὰ μείνῃ ἡ ὥρα αὐτὴ πρωτοβουλία τῶν Κυριῶν. Ἀνεγρόφη ζωηρότατα εἰς τὴν μνήμην τῶν μικρῶν παιδιῶν, διὰ νὰ συνδέῃ πάντοτε αὐτὰ μὲ τὸ Σῶμα τῆς ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας. Ἀπέδειξεν ἡ ὥρα αὐτὴ πρωτοβουλία τὴν ἀξίαν τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης.

Ἐλπίζομεν ἡ ὥρα αὐτὴ πράξις, ἥτις ὡς ἐπιζήλος τίτλος τιμῆς τιμᾷ ἰδιαιτέρως τὴν Ἀδελφότητα τῶν Κυριῶν, νὰ ἀποτελέσῃ τὸ προοίμιον μιᾶς γενικωτέρας ἐξορμήσεως ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, ἥτις θὰ ἀποδείξῃ, ὅτι δὲν ἀγωνιζόμεθα διὰ τὰς 13 ἡμέρας, ἀλλὰ διὰ τὸν Χριστιανικὸν Κοινωνισμόν.

Τοιαῦται πράξεις χριστιανικοῦ κοινωνισμοῦ θὰ ἐξοστρενίσουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἀπαίσιον καὶ ἐπικίνδυνον τέρας τοῦ κομμουνισμοῦ, διότι θὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὰς ὕλικās ἀνάγκας τῶν ἀνθρώπων.

Συγχαίροντες τὰς Κυρία: ἀναμένομεν πολλὰ τοιαῦτα δείγματα χριστιανοκοινωνικῆς δράσεως.

Δ. Μ.

Οἱ Μετανάσται τῆς αἰωνιότητος

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΡΩΝΗΣ

(Δικηγόρος)

Μᾶς ἐγκατέλειψε καὶ ὁ ἐκλεκτὸς καὶ ἀλησμόνητος ἀδελφὸς Πέτρος Κορώνης· μᾶς ἐγκατέλειψε διὰ νὰ συναντήσῃ τὸν ἀειμνήστον ποιμενάρχην μας, τὸν ὁποῖον τόσο ἐσέβετο.

Ὁ Μετανάστης αὐτὸς τῆς αἰωνιότητος διεκρίνετο διὰ τὴν ἀπλότητά του, τὴν χριστιανικὴν καλωσύνην του καὶ τὴν βαθυτάτην εὐσέβειάν του. Ἦτο ἐπὶ πολλὰ ἔτη Νομικὸς σύμβουλος τοῦ ἀγῶνος καὶ προσέφερε τελείως ἀφιλοκερδῶς τὰς ὑπηρεσίας του.

Τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἔψαλεν ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Νήφων Ἀστυφίδης μετὰ τοῦ Αἰδεσιμωγὰτοῦ Ἱερέως κ. Κωνσταντίνου Παπαντωνίου· τὸν δὲ ἐπικηδεῖον ἐξεφώνησεν ὁ Ἀρχιδιάκονος κ. Σπυρίδων. Ὡμίλησεν ἐπίσης καὶ συνάδελφός του δικηγόρος.

Ἡ οἰκγένεια τοῦ ἀειμνήστου Ἀδελφοῦ, ἀντὶ στεφάνου κατέθεσεν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἀγῶνος διακοσίας (200) δρχ.

Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ Μεταστάντος καὶ νὰ χάρισῃ τὴν δρόσον τῆς παρηγορίας του εἰς τὴν δικαίῳ βαρυναλοῦσαν οἰκογένειάν του.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΟΥΧΟΥΜΗΣ

Καὶ ἄλλος Ἀδελφὸς μεγάλας προσενηκῶν ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα ἐγκαταλείψας τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον ἐπορεύθη τὴν μακαρίαν τῆς αἰωνιότητος ὁδόν· ὁ ἐκ Θεῶν Ἀνδρέας Χουχοῦμης, κοιμηθεὶς τὸν αἰώνιον ὕπνον ἐν Ἀθήναις· μεταφερθεὶς δὲ καὶ κηδευθεὶς ὑπὸ τῶν οἰκείων του εἰς Θήβας.

Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

ΕΥΘΙΩΝΟΣ ΑΠΑΡΧΗ

Ἀποφασίς δικαστικὴ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὴν 2αν τοῦ λήξ. μηνὸς καὶ ἔτους, κατὰ τὸ πάτριον ἡμερολόγιον, τὸ περιοδεῖον Μονομελὲς Πρωτοδικεῖον, ἐξεδίκασεν ἐν Πάρῳ τὴν υποβληθεῖσαν καταγγελίαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Ἀμβροσίου Ἀντωνοπούλου, κατὰ τοῦ Μοναχοῦ Μάρκου Χανιώτου, ἐπὶ ἀντιποιήσει στολῆς μοναχικῆς καὶ ἀρχῆς ἱερατικῆς.

Ὁ ἐν λόγῳ Μοναχὸς κατηγορεῖτο ὅτι δῆθεν δὲν ἔφερε κανονικῶς τὸ Μοναχικὸν Σχῆμα, καὶ ὅτι ἐπέτελει τὰ τοῦ ἱερέως καθήκοντα. Μετὰ τοῦ Μοναχοῦ τούτου ἐδικάζοντο καὶ δύο Μοναχοὶ διαμένονσαι ἐν ἰδίῳ οἰκίῳ ἐν Λεύκαις καὶ ἀκολουθοῦσαι τὰς Πατρικὰς Παραδόσεις. Μάρτυρες κατηγορίας παρίσταντο οἱ δύο ἐφημέριοι τῆς κωμοπόλεως τῶν Λευκῶν.

Ἀμφότεροι οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας δὲν ἠδυνήθησαν, ἐρωτώμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κ. Προέδρου, νὰ ἀπαντήσουν ἄλλο τι εἰμὴ «δὲν γνωρίζω, δὲν ἤξεύρω».

Ὑπῆρξεν ὁδυνηρὰ ἡ ἐντύπωσις εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰς βάρος τοῦ Μητροπολίτου ὅταν ἤρχισεν ὁ κ. Πρόεδρος νὰ ἀναγινώσκῃ τὴν κατάθεσιν αὐτοῦ, τὴν ὅποιαν καὶ διέκοψεν, ὅτε εἶδε τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς Ἀρχιερέως τῆς Ἐπαρχίας. Μάρτυρες ὑπερασπίσεως καὶ συνήγορος τῶν κατηγορουμένων δὲν παρέστησαν. Τὸ Σεβαστὸν Δικαστήριον ἀνεγνώρισεν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν νὰ ἀκολουθοῦν κατὰ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των τὰς πατρικὰς παραδόσεις, καὶ ὅτι οἱ κατηγορούμενοι κανονικῶς ἔφερον τὸ ἱερατικὸν Σχῆμα, ἐφ' ὅσον ὑπὸ κανονικῶν ἱερέων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτῆς ἔλαβον αὐτό. Καὶ οὕτω πως εἰς βάρος τοῦ Παροναξίας ἐσχολιάζετο ἡ ὅλη αὐτοῦ σταῖσις ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ δετίας καὶ πλέον, ἀπὸ Κυθίων μετατεθεὶς εἰς Παροναξίαν, διεκρίθη ὅχι μόνον διὰ τὸν ἀμείλικτον διωγμὸν ἐναντίον τῶν ἀκολουθούντων εὐσεβῶς τὰς σεπτὰς τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῶν ἱερῶν Μονῶν καὶ Μοναχῶν καὶ δὴ τῆς Λογγοβάρδας.

Ὁ Ὁσιώτατος Μοναχὸς Πατὴρ Μάρκος, μετὰ τὴν πανηγυρικὴν ἀδωσίν του ἐκ τοῦ Δικαστηρίου, ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Δικαστηρίου βαρυσημάντους εὐχαριστήριους ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἐλλεῖπει χώρου ἀδυνατοῦμεν νὰ καταχωρήσωμεν, διὰ τὸ ὅποιον πολὺ καὶ λυπούμεθα.

ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Τὸ Δ. Σ. τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. εὐχεται πρὸς ἀπαντας τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Κέντρου, τῶν Παρατηρημάτων καὶ τῆς Ἀλλοδαπῆς ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς χάριθι τὴν ὁγείαν καὶ τὴν εἰρήνην εἰς αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των, συντηρήσῃ δὲ τὸ ἀγωνιστικὸν φρόνημα τῶν ψυχῶν των διὰ νὰ πραγματοποιῇ ὁ θρίαμβος τοῦ Ὁρθοδόξου πνεύματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Κυριακόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Τζιμόπουλος

Σύντομος βιογραφία.

Ο ΗΓΕΤΗΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὑψηλοῦ ἀπέχουσα τῆς πόλεως Μυτιλήνης περὶ τὰ 45 χιλιόμετρα, κεῖται ἐπὶ βραχόδευς ὕψηλοῦ λόφου ἐνθα, ἕνεκα τῶν προσβαλόντων αὐτὸν πανταχόθεν ἰσχυρῶν ἀνέμων καὶ τοῦ ἀείποτε ἐπικρατοῦντος δριμυτάτου ψύχους ὅχι δένδρα ἀλλ' οὐδὲ χόρτα φύονται· στερεῖται δὲ αὕτη καὶ πηγαίου ὕδατος, ἐξυπηρετουμένων τῶν οἰκητόρων αὐτῆς εἰς πάσας τὰς χρεῖας διὰ τῶν ὑδάτων τῆς βροχῆς συγκεντρουμένων ἐπὶ εἰδικῶν δεξαμενῶν.

Εἰς ταύτην τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀπαράκλητον Ἱερὰν Μονὴν ἐξωρίσθη ὁ ἀειμνηστὸς Ποιμενάρχης τῶν Γνησίων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔχων ὡς μόνην παρηγορίαν τὴν καθημερινὴν συναναστροφὴν τοῦ μορφωμένου καὶ εὐγενεστάτου τοῦς τρόπους Πανοσιολογιωτάτου Καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου κ. Σεραφεῖμ, καὶ τῶν ἐκ διαφόρων μερῶν ἐπισκεπτομένων Αὐτόν.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας χρηματίσας Ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀειμνήστου ἐν τῇ Μητροπόλει Πελαγονίας—ὡς προσελέχθη—ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν παραγγείλας καὶ προφορικῶς διὰ τοῦ ἐπιδότου αὐτῆς πρὸς τὸν «Γέροντά» του, ὡς ἐνησμενίζετο νὰ ἀποκαλῇ τὸν ἀοιδμον, προσκαλῶν Αὐτὸν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὑποσχόμενος ἵνα τῷ προσφέρῃ μίαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μητροπόλεων, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀνάπαισιν. Ἀλλ' ὁ ἀειμνηστὸς ἀπήντησε πρὸς τὸν Πατριάρχην, ὅτι : ἡ μὴ ἀνάπαισις καὶ ὑπηρεσία ἡ ὅποια θὰ εὐχαριστήσῃ Αὐτὸν καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν Θεὸν μετὰ τῶν Ἀγγέλων Αὐτοῦ, εἶναι : *Νὰ φροντίσῃ τὴν ἑνωσιν τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν διὰ τῆς ἐπανοφορίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πατρὸς Ἑορτολογίου.*

Δεκά ἐπτὰ μῆνας συνεπλήρωσεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ μετ' ἀξιοθαυμάστου ὑπομονῆς ὁ ἀειμνηστὸς καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ἐγένοντο πολλὰ καὶ ποικίλαι ἐνέργειαι διὰ τὴν ἀνάκλησίν του. Τὸ ζήτημα τοῦτο πανυ φιλοτίμως ἀνέλαβον καὶ διεχειρίσθησαν οἱ εὐγενεστάτοι βουλευταὶ κ. κ. Ν. Ζορμπᾶς βουλευτῆς Χίου, Χ. Σκουτέρης βουλευτῆς Ἀττικῆς καὶ Χ. Γοργίας βουλευτῆς Σερρών, ὅχι μόνον ἐπεμβάντες ἀπλῶς ἀλλὰ καὶ πείσιν ἀσκήσαντες ἐπὶ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Ν. Πλαστήρα, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἐπὶ τέλους ἡ διαταγὴ τῆς ἀνακλήσεως, ἡ ὁποία καὶ ἐπραγματοποιήθη τὴν 18ην Ἰουλίου 1952, ἀφικθέντος ἀεροπορικῶς εἰς τὸν ἀερολιμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῦ ἀειμνήστου Χρυσοστόμου, καὶ γενομένου ἐνθουσιωδῶς δεκτοῦ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν βουλευτῶν, ὁλοκλήρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ πλῆθους λαοῦ Γνησίων Ὁρθοδόξων, συνοδείᾳ τῶν ὁποίων καὶ ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἐπανελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν του.

(Συνεχίζεται)

Σκόπευοι ἀνακρίβειαι**μάταιαι ἀποπλανήσεις**

Εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας «Ἐκκλησία» (1—15) 11) 55 ἀρ. 20—21) εἰς βαρύτιμος κ. Σοφ. Λώλης δημοσιεύει συνέντευξιν μετὰ τοῦ Πατριάρχου τῆς Σερβίας κ. Βικεντίου.

Εἰς αὐτὴν μεταξὺ ἄλλων γράφει ὡς λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τὰ ἐξῆς «Πρὸ ἡμερῶν ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψίν μας ἀντιπροσωπεῖα τῶν παλαιοημερολογιτῶν. Ἐγὼ τοὺς συνεβούλευσα νὰ ὑποταχθῶν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ γαλήνη καὶ ἡ τάξις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τοὺς ἐπρότεινα δὲ νὰ ἀποστείλουν μίαν ἀντιπροσωπεῖαν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδωνα ἵνα ζητήσῃ συγνώμην καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν.

Προθύμως δὲ τοὺς ὑπεσχέθην νὰ παρουσιάσω ἐγὼ τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τῶν αὐτῆν καὶ νὰ παρακαλέσω τὸν Μακαριώτατον νὰ τοὺς συγχωρήσῃ».

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἐκ λόγων σκοπιμότητος δὲν ἀπεδόθησαν πιστῶς αἱ ἀπόψεις τοῦ Πατριάρχου. Ὡς ἀνέγραψεν ἡ Ἐφημερίς «Νέα» καὶ ὡς βεβαίουν τὰ μέλη τῆς ἐπισκεφθείσης τὸν Πατριάρχην ἐπιτροπῆς, οὗτος συνεχάρη τοὺς Παλίας, ὁμολόγησεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας ἀκολουθεῖ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι λαμβάνει τὰ ἀποστελλόμενα πρὸς αὐτόν. *Ὅλα δὲ αὐτὰ δημοσιεύθεντα εἰς ἡμερησίαν ἐφημερίδα δὲν τὰ διέψευσεν, ὥς θὰ ἔπρεπε νὰ πράξῃ, ἐὰν ἦσαν ὑποβολιμαία.*

Τώρα βεβαίως ὁ Πατριάρχης, ἐκ λόγων φιλοφροσύνης πρὸς τοὺς φιλοξενήσαντας, ἴσως συνέστησε μίαν συνεννόησιν· ἐὰν ὅμως καὶ καθ' ὑπόθεσιν, θεωρηθῶν ὡς ἀληθὴ τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Λώλη, τότε οὗτος ὑποτιμᾷ τὴν νομοσύνην του καὶ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Πατριάρχου.

Διότι ὅλοι γνωρίζουν ὅτι δὲν χρειάζονται μεσῖται διὰ νὰ μᾶς δεχθῇ ὁ κ. Σπυρίδων.

Διότι εἴμεθα ὑπερβέβαιοι ὅτι διαδέχεται καὶ παρὰ τὸν πᾶσαν αὐθόρμητον προσχώρησιν Παλαιοημερολογιτῶν εἰς τὰς τάξεις του.

Ἀλλὰ τί νὰ ποῦν! Δὲν τοὺς συμφέρει ἡ ἀποκάλυψις τῆς γυμνότητος τῶν καὶ τῆς Νερωτικῆς διαγωγῆς τῶν εἰς τοὺς ξένους.

Τὴν ἀποκάλυψιν ὅμως αὐτὴν θὰ τὴν συνεχίζωμεν ἐφ' ὅσον συνεχισθῇ καὶ ἡ βαρβαρότης τῶν.

Πληροφοροῦμεν δὲ τὸν ἀγωνιῶντα κ. Λώλην ὅτι τὸ ὑπόμνημα τῶν Παλαιοημερολογιτῶν παρέλαβεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης μέσῃ τῆς ἐνταῦθα Σερβικῆς Πρεσβείας.

«Καὶ ἄλλας δυνάμεις διαθέτομεν πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ».

Αὐτὰς τὰς φράσεις μετεχειρίσθη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Βλάχος διὰ νὰ πληροφορήσῃ τοὺς Συνέδρους Συνοδικούς, ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον μας.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ σεβαστὸς γέρον διαδέχεται καὶ «ἄλλας δυνάμεις», οὔτε ὅτι αἱ δυνάμεις αὗται εἶναι ἰσχυραὶ καὶ τεράστιαι.

Ἄς γνωρίζῃ ὅμως ὁ «δυναμικὸς» Ἀρχιεπίσκοπος, ὅτι πάντοτε πραγματοποιεῖται εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς τὸ περιλάλητον χωρίον «οὔτοι ἐν ἀρμασί καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα· αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν».

Ἡμεῖς μὲ τὴν ἀδυναμίαν μας πιστεύομεν ὅτι θὰ κερδίσωμεν τὴν Νίκην· ἐκεῖνος δὲ μὲ τὰς «ἄλλας δυνάμεις» του θὰ κερδίσῃ τὸ αἰώνιον ὄνειδος καὶ τὴν κατασχύνῃ.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Εἰς μνήμην τοῦ Ἀγ. Προέδρου

Ἡ κ. Μαρία Μαγριπλή ἐξ Αὐστραλίας δρχ. 250
Τὸ Παράρτημα Ἡρακλείου Κρήτης » 250

Οἰκονομικὰ ἐνίσχυσις τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος

Ἀνώνυμος Κυρία Ἀθῆναι δρχ. 600, ὁ κ. Π. Ἀγγελόπουλος Ἀθῆναι δρχ. 70, τὸ παράρτημα Ν. Ἰωνίας δρχ. 200, ὁ κ. Δημ. Παπαδημητρίου Καρναῖ — Δομοκοῦ δρχ. 10, τὸ Παράρτημα Χαλκίδος δρχ. 200, ὁ Π' Εὐγένιος Λεμονῆς — Πειραιεὺς δρχ. 100, τὸ Παράρτημα Κυμῶν Θεσ/κης δρχ. 340, ὁ κ. Ἀντώνιος Οἰκονομόπουλος — Ἀθῆναι δρχ. 20, ὁ Π' Ἰωάννης Παπαλεόντιος — Κύπρος δρχ. 70, ἡ κ. Ἀργυρῶ Πλουσα δρχ. 150, ὁ κ. Βασίλειος Δεληβοριάς δρχ. 100, τὸ Παράρτημα Παιανίας Ἀττικῆς 250, τὸ Παράρτημα Θηβῶν δρχ. 1000, ὁ Ἀρχιμ. Θεωνᾶς Μαργαριτόπουλος — Ρεμματιὰ Φαρσάλων δρχ. 50, ἡ Οἰκογένεια Κορώνη — εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Π. Κορώνη δρχ. 200, ὁ Μοναχὸς Μάρκος Χανιώτης ἐκ μέρους τῆς ἱερᾶς Ἀδελφότητος Ἀγ. Θεοδώρων Πάρου δρχ. 300, ὁ κ. Δημήτριος Κορρὲς ἐκ Νάξου δρχ. 140

Ἀκτινοβολία ἀγάπης

Τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων, ὁ ἐνταῦθα ἡμέτερος Ἱερός Ναὸς τῶν Τριῶν Ἀγίων Παρθένων διὰ τοῦ ἐφημερίου αὐτοῦ Αἰδεσιμωτ. Ἱερέως κ. Κωνσταντίνου Ποπαντωνίου καὶ τῶν Κυριῶν τοῦ φιλοπτόχου Ταμείου διένειμεν εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν Ἀθηνῶν δρχ. περὶ τὰς τρεῖς χιλ. Ἐπίσης εἰς τὴν Ἑνορίαν Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ Πειραιῶς διανεμήθησαν τῇ μερίμνῃ τοῦ Ἐφημερίου Π. Καλλιόπου καὶ τῶν Κυριῶν εἰς ἀπόρους πολλὰ δέματα τροφίμων. Ἐπίσης εἰς τὸ Παράρτημα Μενιδίου Ἀττικῆς ὁ Ἐφημέριος κ. Διονύσιος Κελάργυρος καὶ ὁ Πρόεδρος Δημ. Γκιζὸς συνέλεξαν γλυκίσματα καὶ ἄλλα καὶ τὰ ἐμοίρασαν εἰς ὁσθεναίς τοῦ Νοσοκομείου «Εὐαγγελισμός». Καὶ ἄλλαι ἐνορίαι ἀκινήθησαν. Δὲν ἔχομεν ὅμως στοιχεῖα νὰ ἀναφέρωμεν.

Ἄλλοτε καὶ τώρα

Τὰ Θεοφάνεια εἰς παλαιότερους χρόνους ἐτελοῦντο μεγαλοπρεπῶς εἰς τὰς Φαληγεῖνὰς ἀκτὰς, ὅπου χιλιάδες προσκυνητῶν κατήρχοντο διὰ νὰ παρακολουθῇσιν τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τώρα αἱ χιλιάδες αὗται ταλαιπωροῦνται, ἀναζητοῦσαι μικρὰν ἐλευθέραν ἐκκλησίαν νὰ ἐκκλησιασθῶσιν.

Ἀλλάξεν ἀπλῶς ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις τῶν πραγμάτων. Τὰ Ἱερατεῖον ὅμως τοῦ ζήλου ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῇ καὶ νὰ ὑπάρχῃ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Πανοσ. Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσιμος Βράκας ἐπιθούς εἰς τὸν οἶκον Μητροπολιτὴν ἀποκήρυξιν τοῦ νέου ἡμερολογίου εὑρίσκειται ἤδη πειθαρχῶν καὶ ἐξυπηρετῶν τοὺς ΓΟΧ ἱεουργῶν ἐν τῇ Ὡμορφοκκλησίᾳ Σαφραμπόλεως, ἐνθα δόναται νὰ λαμβάνωσιν ἀγιασμόν οἱ Ἀδελφοί.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ἡ ζῶσα πίστις

Δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα ἵνα καταδειχθῇ ὁ ζήλος, ἡ εὐλάβεια, τὸ βαθὺ αἰσθημα, ἡ προσήλωσις καὶ ἐμμονὴ εἰς τὴν Ἱερὰν παράδοσιν τοῦ πατρίου ἑορτολογίου τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ μακρὰν τοῦ κέντρου ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, περὶ τῶν ὁποίων οἱ ἐφήμεροι ἄρχοντες ἰσχυρίζονται λέγοντες: «Εὐσεβε τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ γνωρίζωσιν, ὅτι πλανῶνται οὕτω φοροῦντες· δίδει τοῦτο συνδέεται μετὰ τῆς Πίστεως. Καὶ ἡ Πίστις εἶναι πάντοτε ζῶσα».

Ἐξοχώτατον Πρόεδρον Κυβερνήσεως
Κύριον ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ,
Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων,
Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν, Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης καὶ Πρόεδρον Βουλῆς
Ἀθήνας

Παρὰ μέχρι σήμερον ἐνεργείας μας δι' ὑπομνημάτων καὶ προσωπικῶν παρακλήσεων δὲν κατέστη ἐφικτὸν ἀνοιγма Ἱερῶν Ναῶν μας πρὸς μεγάλην λύπην καὶ ἀπόγνωσιν μελῶν μας στόπ.

Παρακαλοῦμεν μεριμνήσητε διὰ κατάργησιν ἀντισυνταγματικῆς καὶ ἀντιδημοκρατικῆς 45 τοῦ 1951 Πράξεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ διατάξητε Ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ἀνοίξωσι Ἱεροὺς Ναοὺς μας εὐρισκομένους δι' ἀλύσεων καὶ λουκέτων ὥς ἂν πρόκειται περὶ ἀλοθρήσκων στόπ.

Διαμαρτυρόμεθα δι' ἀνελευθερίας καὶ ἀντισυνταγματικὰς ἀποφάσεις τοπικῶν Συμβουλίων 45 τοῦ 1951 Πράξεως στερουσῶν ἀντικανονικῶς χρήσεως ἰδιοκτητῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ χώρων Σωματείων μας στόπ.

Διεκδικοῦμεν δίκαια νόμιμα καὶ συνταγματικὰ δικαιώματά μας ἔναντι πολλαπλῶν ὑποχρεώσεών μας προσφερομένων εἰς Κράτος ὥς φορολογουμένων καὶ στρατευομένων πολιτῶν ἄκρως Ἐθνικοφρόνων πατριωτικῶν αἰσθημάτων στόπ.

Διατελοῦμεν εὐπειθέστατοι
Ἐκκλησιαστικῇ Ἐπιτροπῇ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Λουτροῦ Βερροίας
Θωμᾶς Κωστόπουλος, Γεώργιος Διακόπουλος,
Δημήτριος Διαμαντιόπουλος.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι ὑποθέσεις καὶ ζητήματα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπευθύνονται μόνον πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἀκάκιον Παπᾶν Γραφεῖα Γ.Ο.Χ. Νίκης 33

Πᾶν δὲ χρεματικὸν ἔμβασμα, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν δέον νὰ ἀπευθύνηται ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Μετριοῦριον Καλοσιάμην. Γραφεῖα Γ.Ο.Χ. Νίκης 33

Ἐκ τῶν Γραφείων

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γρησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (Πολαιοημερολογιτῶν), ὅπως καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐξέδωκαν καὶ ἐφέτος ἡμεροδελτίαις τοίχων καὶ τσέπης, κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἐκκλησιαστικόν, καὶ κατὰ τὸ Νέον Πολιτικὸν Ἡμερολόγιον, ἀλλὰ περιέχοντας ὅλην Θρησκευτικὴν σπουδαιότητην καὶ ἀποτελοῦσαν ἐν συνεχείᾳ εἶδος Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Κατηχήσεως, ἕνεκα τούτου δὲ ὄντας χρησιμώτατους εἰς πάντα Ὁρθόδοξον Χριστιανόν.

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν λόγῳ ἡμεροδεικτῶν ἐγένετο ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρει—ἐν ταῖς Βιβλιοθήκαις τοῦ ὁποῦ ἐναπόκειται ἀνεκτίμητοι πνευματικοὶ θησαυροί, ὁπόθεν συνεκέντρωσε τὴν ὅλην ὁ συντάκτης αὐτῶν—ἐξετυπώθησαν δὲ εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅθεν ἄς σπεύσωσιν ἵνα προμηθευθῶσιν ἐκ τῶν Γραφείων ἡμῶν (ὁδὸς Νίκης ἀριθμ. 33) τὴν ποσότητα διὰ τὴν ὁποίαν ἐνδιαφέρονται, διὰ τὸ μὴ στερεθῶσιν ἐνδὸς τοιούτου δυσάποκτητου πράγματος. Ἡ τιμὴ τῶν ἡμεροδεικτῶν ὁρίσθη διὰ μὲν τοὺς τοῦ τοίχου δραχμὸς 6· διὰ δὲ τοὺς τῆς τσέπης δραχμὸς 2.

Πᾶσα παραγγελία δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ.

Τὸ κλείσιμον τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ ἄμυνά μας.

Ἐκλείσαν καὶ πάλιν αἱ ἐκκλησίαι, αἱ ὑπὸ ἐχέμυθειαν ἀνοίγεσθαι. Αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονὸς δὲν μᾶς πτοεῖ. Ἡ ἑλληνικὴ ὑπαιθρὸς εἶναι γεμάτη ἀπὸ κατανυκτικῶν ἐξορκισμῶν καὶ ἡ καρδία μας ἐλευθέρη νὰ λατρεύῃ τὸν Θεόν. Τὸ γεγονὸς ὅμως αὐτὸ δίδει τὸ μέτρον τῆς συμπεριφορᾶς τῶν κρατούντων ἐναντίον μας. Συμπεριφορὰ χυδαία καὶ ἀναξιοπρεπής. Ἀλλὰ τί νὰ ἀναμείνη κανεὶς κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὸν ὁποῖον ζῶμεν; Ὅταν ἐπὶ τέσσαρα ἀντιέχονται, ὅτι τοὺς θέτουν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν! εἰς δὲ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν ἀποστέλλουν τὸ ἀπὸ 31/7/55 ἔγγραφον εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀρ. 1213/27/55 τοιούτου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, δι' οὗ ἐπιβεβαιοῦν ὅτι «αἱ ἀρχαὶ ἀσφαλείας συνεχίζουν τὴν ἐφαρμογὴν» τῶν διωκτικῶν μέτρων; Ἡ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ ἀνθρώπων πολιτικῶν, οἱ ὁποῖοι τὸ 1947 ὑπογράφουν εἰς τὸ 161 φύλλον τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως διατάγματα ἐνισχύσεως τῶν Μασσοβικῶν Στοιχῶν;

Ὅλα αὐτὰ ἀποδεικνύουν, ὅτι αὐτοὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ μᾶς βοηθήσουν, διότι δὲν μᾶς χωρεῖν. Κατ' ἄλλον τρόπον πρέπει νὰ ἀμυνθῶμεν. Καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ἡ κατὰ πάντα ἐνότης. Ὅπως εἰμεθα ἡνωμένοι Ἐκκλησιαστικῶς νὰ ἐνωθῶμεν καὶ πολιτικῶς. Ἡ σημαία ὑπάρχει.

Ἀπαιτεῖται ἀγαμέτρητος τῶν εὐδυνῶν καὶ κατὰ ταῖς ὁδὸν ὑπὸ τὴν γενικὴν καὶ τίμιαν σημαίαν, τὴν ὁποίαν κρατοῦν ἤδη στιβαρὰ καὶ τίμια χεῖρες.